

D O M

afsagt den 23. juni 2010 af Vestre Landsrets 12. afdeling (dommerne Ulrik Jensen, Eva Staal og Mette Østergård (kst.) med domsmænd) i ankesag
V.L. S-0428-10

Anklagemyndigheden

mod

T

født den

(advokat Hugo Steinmetz, Frederiksberg)

Retten i Sønderborg har den 16. februar 2010 afsagt dom i 1. instans (K01-45/2010).

Påstande

Tiltalte har påstået delvis frifindelse, idet tiltalte kun kan erkende forsæt til indførelse af marihuana, subsidiært formildelse.

Der er ikke bemærkninger til byrettens afgørelse om konfiskation og udvisning.

Anklagemyndigheden har påstået skærpelse.

Supplerende oplysninger

Det fremgår af den retskemiske erklæring, at amfetaminen blev opvejet til 7.259 gram fugtig vægt, og at vægttabet ved tørring er ca. 41%. Forsvareren har beregnet amfetaminens tørrede vægt til 4.282 gram.

Anklagemyndigheden har indhentet en rapport fra Rigspolitiet, NEC, om en grospriser på hash og amfetamin i Danmark og Holland.

Det er oplyst, at der den 29. april 2010 er rejst tiltale mod tre personer, hvoraf den ene er aftageren af stoffet, som blev anholdt den 3. oktober 2009. X_1 er ikke blandt de tiltalte, idet han, der er fængslet in absentia, ikke er blevet pågrebet endnu. Det er endvidere oplyst, at tiltalerejsningen er en følge af tiltaltes samarbejde.

Forklaringer

Tiltalte og vidnet politiassistent V_1 har for landsretten i det væsentlige forklaret som i 1. instans.

Der er endvidere afgivet vidneforklaring af politiassistent V_3 .

Tiltalte har supplerende forklaret, at X_1 før turen havde vist ham en gennemsigtig pose med plantedele i, og han gik ud fra, at der var marihuana i posen. Det var underforstået, at det var det stof, han skulle transportere, men det blev ikke sagt. Han havde ikke mistanke om, at han transporterede amfetamin, og han var overbevist om, at det var marihuana, han transporterede. Han blev meget vred, da han fandt ud af, at det var amfetamin, han havde haft i bilen. Han var godt klar over, at der var amfetamin i den lille pose, som han skulle give til modtageren i Danmark, men han troede, som tidligere forklaret, at det var en vareprøve på noget, som X_1 kunne levere. Ligegyldigt hvor mange penge han var blevet tilbudt, ville han aldrig have påtaget sig at transportere amfetamin. Der er bare noget, som man ikke gør. Han var godt klar over, at det var ulovligt at indføre 7 kg marihuana i Danmark. Det er også strafbart at køre rundt med 7 kg marihuana i Holland. Bilen havde ikke været hjemme hos ham, før han skulle køre til Danmark. Han undersøgte ikke, hvad det var, han skulle køre til Danmark. Han vidste ikke, at varerne lå under bagsædet. Rutebeskrivelsen lå i bilen, da han hentede den, før han skulle til Danmark. Der var også en mobiltelefon og penge til benzin i bilen. Telefonen skulle han bruge til at sende sms-beskeder til X_1 . Han havde ikke sin egen mobiltelefon med. Det var aftalt med X_1 , at han ikke skulle tale med den eller de personer, der kom for at hente varerne, og han skulle heller ikke have penge for varerne.

Han husker ikke, hvor lang tid, der gik, før han fik at vide, at der var fundet amfetamin. Han blev som sagt vred, da han fandt ud af, at han havde kørt med amfetamin, fordi han følte, at han var blevet narret til at køre med noget andet, end han gik ud fra. Han besluttede derfor at samarbejde med politiet. Retsmødet den 4. januar 2010 blev afholdt i et forsøg på at få afklaret, om sagen kunne gennemføres som en tilståelsessag. Han ville gerne have mere kontakt med sin kone, og hans forsvarer havde sagt, at det ville han få, hvis han tilstod. Hans forsvarer havde sagt, at straffen ville være den samme, fordi det ikke gjorde nogen forskel, om han vidste eller ikke vidste, at det var amfetamin, han transporterede. Han fortalte politiassistent $\sqrt{3}$ om sine problemer med, hvad han skulle sige, fordi han havde tillid til politiassistenten. Politiassistenten lovede at tale med forsvareren. Han fik at vide, at han ikke kunne få en anden forsvarer.

Efter anholdelsen, da han havde sagt, at han ville hjælpe politiet, blev det, som forklaret i byretten, aftalt med politiassistent $\sqrt{3}$ at han skulle besvare sms-beskederne fra X_1 , for at X_1 ikke skulle opdage, at han var blevet anholdt. Han fik bl.a. besked på at ringe til sin kone fra en telefonboks. Han ringede fra politistationen til sin kone. Han fortalte sin hustru, at alt var ok. Der var ikke en tolk til stede i begyndelsen. En betjent lånte hans tøj og gav sig ud for at være ham i forbindelse med, at modtageren skulle kontaktes. Der var en tolk til stede under telefonsamtalen med X_1 den 30. september 2009 kl. 22.06. Dagen efter var han igen på politistationen fra kl. 8.00 om morgenen. Han var i grundlovsforhør den 1. oktober 2009, hvor han forklarede, at han ikke var klar over, at han havde transporteret amfetamin. Han modtog mange sms-beskeder den 1. oktober. Den 2. oktober skrev han til X_1 , at telefonen var næsten tom, og han var af politiet blevet bedt om at spørge, om der var en kode, fordi han i så fald ikke kunne tænde den efter at have slukket den. X_1 havde ikke givet ham en oplader med. Også den 3. oktober 2009 var han på politistationen i . Han kunne på politistationen følge med i, hvad der skete på det sted, hvor han efter kørselsvejledningen skulle være kørt hen. Da han fik at vide, at politiet havde anholdt en person, begyndte han at græde. Politiassistenten fortalte, at han havde talt med sin chef, der havde sagt, at hans straf ville blive nedsat, fordi han havde samarbejdet med politiet. X_1 har ikke med et eneste ord i en sms eller under telefonsamtalerne sagt, at det var amfetamin, han havde i bilen. Han har ikke selv på noget tidspunkt sagt, at han godt var klar over, at det ikke var marihuana. Ikke alle telefonsamtalerne med er optaget. F.eks. er samtalen, hvor X_1 fortæller, hvor pakken var i bilen, ikke optaget.

Han havde ikke fået at vide, hvor mange personer, der ville hente pakkerne, men den eller de ville komme fra København. Under en telefonsamtale fik han senere at vide, at der ville komme en anden person og hente pakken, men han fik ingen nærmere oplysning om denne person, som aldrig kom.

Politiassistent V₁ har supplerende forklaret, at tiltalte så narkohundens reaktion ved bagsædet. Han virkede ikke chokeret over hundens reaktion.

Politiassistent V₃ har forklaret, at han var med til at anholde tiltalte. Han husker ikke, hvor lang tid, der gik, fra de havde fundet stoffet i bilen, til de fandt ud af, at der var tale om amfetamin. Det var nok ham, der fortalte tiltalte, at der var tale om amfetamin. Tiltalte fortalte efter at have fået taget fingeraftryk, at han ville samarbejde, så de kunne få fat på modtageren. Tiltalte fortalte ikke, hvorfor han ville samarbejde. Det fremgår af minutrapporterne, hvad samarbejdet gik ud på. Minutrapporterne startede ikke med det samme, for han havde ikke forestillet sig et forløb på 3 døgn. Tiltalte fortalte om kørselsvejledningen og om den person, der havde sendt ham til Danmark, og det var en person, som dansk politi kendte. Tiltalte fik lov til at sende sms'er, selv om der ikke var tolk til stede, fordi han stolede på tiltaltes samarbejdsvilje. Tiltalte spillede fuldstændigt med ved at svare på X_1 's sms'er, og da tiltalte ikke havde fået ret mange penge med, fik tiltalte X_1 til at overføre penge til sin konto. X_1 var mistænksom til at begynde med, men det lykkedes for tiltalte at gøre X_1 tilfreds. Tiltalte gjorde det, de bad ham gøre. Der var også kollegaer i gang i Nordjylland. De var lidt presset, da X_1 ville ringe til hotellet. Tiltalte var helt klart sur på X_1 , som han fortalte var en gammel ven. Modtageren i Nordjylland dukkede ikke op. X_1 prøvede fra Holland at finde en ny modtager fra København. Det var med til at trække forløbet. På et tidspunkt meldte den oprindelige modtager sig igen til X_1 og modtageren og X_1 aftalte, at det skulle være det oprindelige mødested. Vidnet og tiltalte kunne via telefon følge med i, hvad der skete i Nordjylland. Tiltalte begyndte at græde, da han fik at vide, at politiet havde anholdt modtageren. Tiltalte havde lånt noget tøj ud til den kriminalassistent, der skulle møde aftageren. Han har i de 25 år, han har været ved politiet, ikke oplevet en anholdt, som har samarbejdet så meget, som tiltalte. Han har lovet tiltalte, at han ville fortælle om tiltaltes indsats, men han har hele tiden sagt, at det var dommeren, der bestemte, hvor stor rabat han skulle have.

Tiltalte har på et tidspunkt fortalt, at han havde problemer med sin forsvarer. Han syntes ikke, at de kunne forstå hinanden, fordi forsvareren talte dårligt engelsk. Tiltalte spurgte,

om det var klogt at få en anden forsvarer. Han svarede, at hvis tiltalte ikke var tilfreds med sin forsvarer, skulle han bede om at få en anden. Han sagde til tiltalte lige før hovedforhandlingen i byretten, at det ville trække sagen i langdrag, hvis han skiftede forsvarer, og tiltalte ville gerne have sagen overstået. Tiltalte har også givet udtryk for, at han var bekymret for sin hustru i Holland. Tiltalte har spurgt ham til råds, hvor vidnet har svaret, at det var noget, som hans advokat måtte rådgive ham om. Det er rigtigt, at ikke alle telefonsamtaler med X₁ er blevet optaget. Han erindrer ikke, at tiltalte på noget tidspunkt har sagt, at han vidste, at der var amfetamin i bilen.

Landsrettens begrundelse og resultat

Tiltalte var klar over, at han skulle transportere narkotika til Danmark. Tiltalte har forklaret, at han troede, at det drejede sig om marihuana. Tiltalte fik ikke at vide af X₁

hvad han skulle transportere til Danmark, og tiltalte foretog sig ikke noget for at finde ud af, hvad det var, han skulle indføre i Danmark, og som var blevet anbragt i bilen uden hans tilstedeværelse. Under disse omstændigheder må tiltalte have anset det for muligt, at der var tale om en betydelig mængde af et stærkere narkotisk stof end marihuana, og accepteret køreturen også i tilfælde af, at dette var tilfældet.

Det tiltrædes derfor, at tiltalte er fundet skyldig som sket.

Der er ikke grundlag for at tage udgangspunkt i mængden af amfetamin i tørret vægt. Ved fastsættelse af straffen skal der derfor på den ene side lægges vægt på den mængde amfetamin, der er rejst tiltale for, mens det på den anden side skal tillægges betydning, at tiltalte var kurer, og at det er på grund af tiltaltes samarbejde med politiet, at det har været muligt at opklare strafbare handlinger begået af andre, jf. straffelovens § 82, nr. 10.

3 voterende finder, at straffen skal fastsættes til fængsel i 5 år og 6 måneder.

3 voterende finder, at straffen skal fastsættes til fængsel i 5 år.

Efter stemmeafgivningen nedsættes straffen herefter til fængsel i 5 år.

Dommens bestemmelse om konfiskation og udvisning stadfæstes.

Med den anførte ændring stadfæster landsretten dommen.

Tiltalte har fortsat været frihedsberøvet under anken.

Th i k e n d e s f o r r e t:

Byrettens dom stadfæstes med den ændring, at straffen nedsættes til fængsel i 5 år.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for landsretten.

Ulrik Jensen

Eva Staal

Mette Østergård

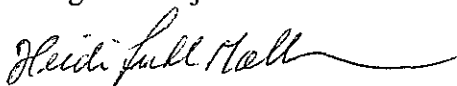
(kst.)

Udskriften udstedes uden betaling.

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Vestre Landsret,

Viborg den 25. juni 2010

Heidi Juhl Møller

retssekretær

Udskrift af dombogen

D O M

afsagt den 16. februar 2010

Rettens nr. K01-45/2010

Politiets nr. 3300-71282-00007-09

Anklagemyndigheden
mod

T
født den

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 2. februar 2010.

T er tiltalt for overtrædelse af:

straffelovens § 191, stk. 2, jf. stk. 1, 2. pkt.,

ved den 30. september 2009 ca. kl. 12.12 via Motorvej ved grænseovergangen i ved i en blå Mercedes Benz personbil med hollandsk registreringsnr.: med henblik på videreoverdragelse, at have indført 7.259 gram amfetamin fra Holland til Danmark.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om konfiskation af 7.259 gram amfetamin i medfør af straffelovens § 75, stk. 2.

Endelig har anklagemyndigheden nedlagt påstand om, at tiltalte i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 4, jf. § 32, stk. 2, nr. 5, udvises af Danmark med indrejseforbud for bestandigt.

Tiltalte har nægtet sig skyldig.

Tiltalte har ikke haft bemærkninger til konfiskations- og udvisningspåstandene.

Sagens oplysninger

Tiltalte har i grundlovsforhøret den 1. oktober 2009 forklaret, at han ikke vidste, der var 7,5 kg amfetamin i bilen. Han vidste, at han skulle transportere noget, men ikke at det var amfetamin og ikke i det omfang. Sigtede havde lånt bilen af en person ved navn A, som han arbejder for på torvet. Sigtede skulle aflevere noget for X₁ og X₁ sagde ikke noget om, hvad det var. Om mandagen havde sigtede haft bilen på værksted, fordi udstødningsrøret var i uorden. I tirsdags hentede X₁ bilen hos sigtede, og onsdag hentede sigtede så bilen hos X₁ og kørte mod Danmark. Det var X₁, der sagde, at han skulle køre til Danmark, og som havde bilen natten før, han kørte. X₁ sagde ikke noget om, hvad der var i bilen. Sigtede tænkte, at det var marihuana. Før sigtede kørte, viste X₁ ham en pose, som var 10 x 15 cm stor. Posen var af gennemsigtigt plastik, og der var plantedele i posen, som lignede marihuana. Sigtede fik også en rejseplan af X₁. Planen var, at han skulle følge ruten og så vente på bestemmelsesstedet. Han skulle så sende en sms til Holland. Derefter skulle der komme en person hen til ham. De ting, der var i bilen, skulle så afleveres. Sigtede ved ikke, hvor de pågældende ting var anbragt i bilen. Sigtede fik en lille pose amfetamin af X₁. Denne pose skulle han give til den person, som kom og hentede tingene, og sigtede skulle sige til ham, at det var en gave fra "mig". Sigtede var godt klar over, at der var amfetamin i den lille pose. Når sigtede kom tilbage til Holland, skulle han have 2.000 euro som betaling for turen.

Tiltalte har i retsmødet den 4. januar 2010 forklaret, at han har arbejdet for X₁. Arbejdet bestod i at bygge væksthuse til tomater. Han har kendt X₁ fra han var omkring 16 år gammel. Efter, at de ikke havde haft nogen kontakt med hinanden i cirka 10 år, genoptog de kontakten i sommeren 2008. De genoptog kontakten med hinanden, efter at X₁ havde ringet til sigtede. Sigtede er bekendt med, at X₁ har siddet i fængsel i Danmark i 8 år. Det, som sigtede har fået at vide af X₁, er, at den pågældende sag drejede sig om pengefalsk. Sigtede har også været bekendt med, at X₁ har haft med narkotika at gøre i Holland. Det er ikke noget, som X₁ har fortalt ham, men han har overværet nogle telefonsamtaler, hvor han har hørt, at X₁ har talt om marihuana. Når han mødtes med X₁ havde den pågældende altid gang i 4 mobiltelefoner på én gang. Sigtede har aldrig hørt X₁ tale om amfetamin med andre, og sigtede har kun set X₁ være i besiddelse af amfetamin den ene gang, hvor han gav sigtede den lille pose amfetamin og bad ham om at give den til den person, der kom for at hente tingene. X₁ sagde ikke til sigtede, at der var marihuana i bilen. Sigtede har efterfølgende tænkt, at han måske burde have kunnet sige sig selv, at der var tale om amfetamin, men han blev meget overrasket, da politiet sagde til ham, at det var således, det forholdt sig. Hvis han havde vidst, at der var over 7 kilo

amfetamin i bilen, ville han aldrig have indvilget i at køre turen for 2.000 euro. Bilen stod hos X_1 natten inden, sigtede kørte mod Danmark. Sigtede ville egentlig gerne have kørt om natten, men det fik han ikke lov til. Sigtede fik en rutebeskrivelse af X_1 . Forevist sagens bilag 5 forklarede sigtede, at det var den rutebeskrivelse, som han modtog. Sigtede fik at vide, at han skulle sende en sms-besked til X_1 .

når han var kommet frem, og at han derefter skulle vente på stedet, indtil han blev kontaktet. Sigtede blev standset ved grænsen. Han indvilgede i at hjælpe politiet med opklaringen, og han opretholdt kontakten med X_1 .

Når han fik sms-beskeder fra X_1 , besvarede han beskederne på den måde, som politiet instruerede ham om. Han hjalp også politiet med at oversætte de beskeder, som han modtog fra X_1 .

Politiet sagde til ham, at han skulle skrive til X_1 , at han havde haft problemer med bilen, og at han havde været nødt til at køre på værksted. X_1 spurgte sigtede, om han skulle sende penge, så han kunne betale for reparation af bilen, og X_1 overførte senere 1.000 kr. til sigtedes bank. Sigtede var inde på politigården 4 dage i træk, hvor han hjalp med efterforskningen af sagen. Politiet havde ordnet det således, at det så ud, som om sigtede var ankommet til hotellet. Politiet hævdede også de 1.000 kr. på sigtedes hævekort, så det ikke så ud, som om sigtede allerede var blevet pågrebet. Sigtede sendte en sms-besked til X_1 med telefonnummeret og navnet på hotellet.

X_1 instruerede sigtede om, at han skulle løfte bilens bagsæde, tage pakken ud og lægge den på hotelværelset, hvorefter der ville komme en person fra København og hente pakken. Der var flere politifolk, som var taget hen på hotellet, men der kom ingen for at hente pakken. Under en senere telefonsamtale sagde X_1 til sigtede, at der ville komme en anden person og hente pakken, men det skete heller ikke. Derefter fik sigtede af X_1

besked på, at han skulle lægge pakken tilbage i bilen og køre til den mødeplads, der fremgik af rutebeskrivelsen, hvorefter sigtede skulle afvente, at der kom en mand og hentede pakken. X_1 gav udtryk for, at sigtede ikke måtte tale med den pågældende mand. Forespurgt, hvad sigtede forestillede sig, at der var i pakken, forklarede sigtede, at han gik ud fra, at der var tale om marihuana. Mens han var på vej mod Danmark, begyndte han at spekulere over, om der eventuelt kunne være tale om, at den store pakke indeholdt amfetamin, da X_1 jo havde givet ham den lille pose amfetamin. Han kunne imidlertid ikke forestille sig, at det skulle være tilfældet, og han ville i så fald aldrig have indvilget i at køre turen for 2.000 euro. Inden han kørte over grænsen til Danmark, tænkte han dog, at han ikke skulle have indladt sig på at køre turen.

Endelig har tiltalte i retsmødet den 16. februar 2010 forklaret, at X_1

normalt kun handlede med marihuana. Han havde ikke set pakken med amfetamin, før politiet fandt den under sædet i bilen. Meningen var, at han skulle køre til Danmark efter den rutebeskrivelse, han havde fået udleveret og sende en sms, når han kom frem. Derefter skulle han vente, indtil der kom en person og hentede pakken. Han havde fået at vide, at han

ikke måtte snakke med personen. På vej mod Danmark kørte tankerne på alle mulige måder, og selv om han ikke havde grund til at tænke, at pakken indeholdt amfetamin, tænkte han jo også på, om den lille pose amfetamin, som X_1 havde givet ham, var en vareprøve. Måske var det blot en prøve på, hvad X_1 også kunne levere. Hans rigtige straf begynder først, når han bliver løsladt, for X_1 har ladet hans familie vide, at han vil dræbe ham når han kommer på fri fod. Han skulle aldrig have accepteret at tage turen, men X_1 er en meget farlig herre, som man ikke siger nej til.

Politiassistent V_1 har som vidne forklaret, at han den pågældende dag befandt sig ved -grænseovergangen sammen med to kollegaer, da han iagttog en ældre blågrå Mercedes, som kom kørende syd fra, og som han besluttede at udtage til kontrol. Føreren, som var tiltalte, rullede en cigaret og virkede lidt nervøs, da han blev standset. Han spurgte tiltalte, hvad han skulle i Danmark. Tiltalte fortalte, at han skulle se på et væksthuse, som var gået i stykker. Han kan huske, at han syntes, at det var lidt mærkeligt, for vi har jo masser af glarmestre i Danmark, og han bad tiltalte træde ud af bilen. Tiltalte rullede igen en cigaret, og han tænkte, at tiltalte var nervøs. Hans ene kollega hentede rutinemæssigt en narkohund, og hunden reagerede straks ved den højre bagdør og sprang op ved bagsædet, da døren blev åbnet. De vippede sædet op og fandt plastposen, som indeholdt stofferne. Før de åbnede plastposen spurgte de tiltalte, hvad den indeholdt, og tiltalte svarede, at det vidste han ikke. Stofferne lå i tætpakkede hvidlige poser. Lugten trak gennem plastikken, da de stod med poserne, men det var ikke sådan, at de bemærkede nogen lugt, før bagsædet blev løftet. Da stofferne senere blev opvejet og lagt i en stor sort sæk, kunne han mærke dampene gennem plast-sækken, som stod ved siden af ham. Efter fundet af stofferne blev tiltalte gjort bekendt med, at han var anholdt og blev hurtigt visiteret på stedet. Tiltalte var meget stille og rolig, og han kørte derfor tiltalte ind på stationen alene. Tiltalte blev sat på bagsædet, og han kørte sit sæde så langt tilbage og lænede ryglænet bagud, at tiltalte ikke kunne bevæge benene. På et tidspunkt bemærkede han, at tiltalte lænede sig til den ene side, og han hørte en skrabelyd fra der, hvor tiltalte sad. På politistationen afventede han, at nogle kollegaer kom til stede som vidner, og da han derefter løftede bagsædet fandt han en lille pose med ca. 3 gram amfetamin.

Politiassistent V_2 har forklaret, at hun gennemførte afhøringen af tiltalte forud for grundlovsforhøret. Politiassistent V_1 fortalte, at der fundet en kørselsvejledning i bilen, og hun var klar over, at der også var en aftager af narkotikaen. Hun spurgte tiltalte, om han ville medvirke til at finde aftageren. Tiltalte spurgte, om han i så fald slap billigere, og hun svarede, at det plejede man at gøre. Det var ene og alene tiltaltes oplysninger og aktive medvirken, som førte til, at politiet fik de tre aftagere og bagmanden. Grundlovsforhøret forløb lidt utraditionelt, for dommeren gav tiltalte lov til at fortsætte sin sms-korrespondance med X_1 i retsmødet, således at X_1 ikke fattede mistanke. Tiltalte blev flere dage i

træk afhentet fra arresten og kørt til politistationen, hvor han hjalp politiet med efterforskningen.

Advokat Kjeld Christensen forlod retsmødet kl. 09.45.

Der er blevet dokumenteret uddrag af ransagningsrapport af den 30. september 2009 (bilag 1-4), kørselsvejledning (bilag 1-5), opvejningsrapport af den 30. september 2009 (bilag 1-6), fotos af tiltaltes bil (bilag 1-7) samt retskemisk erklæring af den 27. oktober 2009 (bilag 1-63).

Tiltalte har været frihedsberøvet siden den 30. september 2009.

Rettens begrundelse og afgørelse

Tiltalte blev anholdt ved indrejse til Danmark fra Tyskland med 7.259 gram amfetamin skjult i sin bil. Retten finder ikke tiltaltes forklaring om, at han ikke havde kendskab til plastposen, som var gemt under bilens bagsæde, og dens indhold, troværdig. Retten har herved særligt lagt vægt på, at tiltalte ved anholdelsen tillige var i besiddelse af en pose med ca. 3 gram amfetamin, som han skulle give til den person, som skulle møde ham på bestemmelsesstedet, og tiltaltes forklaring om, at han ville modtage 2.000 euro som betaling for turen. Til sidstnævnte forhold bemærkes, at tiltaltes forklaring om, at han aldrig ville have indvilliget i at køre turen for det beløb, hvis han vidst, at plastposen under sædet indeholdt amfetamin, må sammenholdes med hans beskrivelse af X_1 , som en person man ikke siger nej til. Tiltalte er derfor skyldig i den rejste tiltale.

Straffen fastsættes til fængsel i 6 år og 6 måneder, jf. straffelovens § 191, stk. 2, jf. stk. 1, 2. pkt. Retten har ved straffastsættelsen tillagt det betydning, at politiet alene ved tiltaltes oplysninger og aktive medvirken har fået kendskab til identiteten af de øvrige medgerningsmænd, herunder bagmanden

X_1 .

En nedlagt konfiskationspåstand i medfør af straffelovens § 75, stk. 2, tages til følge som nedenfor bestemt.

En nedlagt udvisningspåstand i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 4, jf. § 32, stk. 2, nr. 5, tages til følge som nedenfor bestemt, da udvisning ikke kan antages at virke særlig belastende, jf. udlændingelovens § 26, stk. 1.

Thi kendes for ret:

Tiltalte, T skal straffes med fængsel i 6 år og 6 måneder.

Hos tiltalte konfiskeres 7.259 gram amfetamin.

Tiltalte udvises af Danmark med indrejseforbud for bestandigt.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

Henriette Frölich
dommer

/ank

Udskriftens rigtighed bekræftes.
RETEN I SØNDERBORG, den 24. februar 2010

A. Lythje
Annette Susanne Lythje
Overassistent